

kjendt, ikke det mindste Resultat ud af denne Behandling, idet det blev ved en Udvalgsbetænkning, hvori der var udtalt de mest afvigende Ansuelser. Den eneste Behandling, Toldlovsforlaget er undergaaet her i Rigsdagen, er egentlig den 2den Behandling i Folkethinget, da Forslaget var fremlagt af Minister Krieger. Til den Afstemning, som da fandt Sted, tror jeg, at Folkethinget bør knytte ethvert følgende Toldlovsforlag, og derfor er det ogsaa, hvis det Toldlovsforlag, som er fremsat af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber), skulde komme til Forhandling her, min Agt at opstille som Ændringsforlag dertil alle de Afstemningspunkter, der sst Flertal her i Folkethinget, da vi sidst havde Toldloven til 2den Behandling. Det er ogsaa det Standpunkt, hvorpaa Mindretallet har stillet sig med Hensyn til det foreliggende Forslag; thi det, vi her foreslaa, er kun, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling af den Kriegerste Toldlov. Det undrer mig meget blandt Flertallets Medlemmer at finde nogle af de Folkethingsmænd, som den Gang stemte for det, Mindretallet nu foreslaar; det er netop ved disse Medlemmers Omslag, at vi ere blevne Mindretal. Dersom de Herrer i Udvalget havde fastholdt deres Ansuelser med Hensyn til Sukkertolden; saaledes som de tidligere have vedkjendt sig den, vilde vi have været Flertal. Om Motiverne til dette Omslag finder jeg ingen Oplysninger i Betænkningen, og jeg skal derfor ikke videre omtale dem, da jeg Intet kan vide om dem; men jeg vil fra mit Standpunkt fremdrage, at det, Folkethinget for 2 Aar siden modsatte sig, var en vedvarende Beskyttelsestold, og det er denne Beskyttelse, som vi have ment bør falde bort. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), mente han, at vi, naar Mindretallets Forslag vedtages, ikke faae nogen Lov; men denne Betragtning, som jeg har hørt faa ofte før, forekommer mig at være meget uantagelig i det ærede Medlems Mund, da han fremfor nogen Anden oprædter imod Beskyttelsestold. Jeg har derfor saameget desto mere maattet undre mig over, at han vil slaa sig tiltaals med denne Lov. Man siger, at Loven kun skal være eet Aar; men naar dette Aar er ude, er det jo dog muligt, at de samme Grunde endnu ere tilstede, at vi ikk have faaet nogen almindelig Toldlov, at Forholdene med Hensyn til de vestindiske Planter ere ligesaa miserable som for Tiden, og at Ministeren da ligesaa indstændig som nu ønsker at bevare den hidtil gjældende Sukkertold; det forekommer mig deesfor, at hele denne Lidsbetragtning i Virkeligheden ikke betyder det Allermindste. Vilde Flertallets Medlemmer sige: Kommer denne Lov igjen til næste Aar, og vi da ere her i Thinget, stemme vi imod den, hvorledes Forholdene end ere, vilde denne Betimelighedsbetragtning muligvis betyde Noget; men saaledes som den nu er henstillet, forekommer den mig albeles betydnings-

løs. Jeg skal derfor tilraade mine Venner at stemme med Mindretallet, enten vi faa faae nogen Lov ud eller ikke. Denne Afstemning er et Slags Varsel om, hvorledes Folkethinget nu vil stille sig ved Toldlovsforlagsbehandlingen i Sammenligning med de tidligere Afstemninger, og ligeledes fra dette Standpunkt tror jeg, at Sagen har nogen Betydning.

Zauber: Idet den ærede Minister søgte at udregne, hvor stor Beskyttelse der vilde komme Sukkerraffinaderierne tilgode; fradrog han den Del af Beskyttelsen, der er tilfæaet dem som Vederlag for Udsøfelsesbegunstigelserne i Udlandet. Man kan sige: Den Beskyttelse, I behøve, vilde vi trække fra, og der bliver da kun Spørgsmaal om den Beskyttelse, I ikke behøve; det er den, hvorom Taleren er. Den Beskyttelse, Raffinaderierne behøve, lade vi dem beholde, men den øvrige Beskyttelse skulde de hverken have helt eller halvt eller med en Trediedel, thi den behøve de ikke, og hvad skulde de da med den? Efter Ministerens Forslag vilde Raffinaderierne for det Første faae 1,2 Dre for hvert Pund Sukker som Dækning for det Tab, de ellers vilde have ved Udsøfelsesbegunstigelserne fra Lydslands Side, og desuden faae de 1 Dre til, som Forbrugerne maa betale til dem for at have den Fornøielse at spise deres Sukker; derfor paa-lægger Staten Forbrugerne at give Raffinaderierne 1 Dre, udover hvad Prisen paa Sukker naturlig er. Det er denne sidste Fordring, som Staten stiller til Forbrugerne, og til hvilken der i Virkeligheden ikke kan findes nogen Aarsag, hvorom der er Tale her i Ændringsforlaget. Jeg vil haabe, at man saa vidt som muligt vil lade denne Beskyttelse forsvinde, da der ikke kan anføres Noget til Bedste derfor. Jeg skal tillade mig at minde om et Aar Ytringer angaaende dette Emne, som findes i Udvalgets Betænkning over Lovforlaget om Told- og Skibsafgifter fra for to Aar siden. Den Gang udtalte Udvalget, „at vore indenlandske Raffinaderier allerede have naaet en saadan Udvikling, at de ikke blot tilfredsstillende faa godt som hele den indenlandske Forbrug, men tillige udføre Betydeligt til Udlandet, hvorved de have viist sig istand til at konkurrere paa det europæiske Marked, hvor de ikke nyde nogen Beskyttelse. Endelig vidne de Betingelser, paa hvilke vore vigtigste Raffinaderier ere gaaede over til et Aktieselskab, og den Kurs, hvori dettes Aktier staa, om, at Lilliden til denne Industri ikke behøve at støttes ved Beskyttelse.“ Det sidste Punkt vil jeg navnlig fremhæve for de Herrer, nemlig at denne Industri her i Landet nu omtrent er i Hænderne paa et eneste Selskab, bestaaende og ledet af vore vigtigste Pengemænd, og det er dem, der er Tale om at give en saadan Forøring. Dette med Hensyn til Spørgsmaalet om raffineret Sukker. — Naar den ærede Minister bemærkede, at jeg havde sagt, at vi ikke kunde lade Vestindien faae nogen-